

[Finansministeren.]

stemmelser, man kan vel kalde det forvaltningsretlige Forhold, imellem Staten og dens Tjenestemænd, er der kun foreslaaet forholdsvis faa og ingen særlig gennemgribende Ændringer. Spørgsmaalet om at opretholde den nuværende Aspirantordning har været indgaaende drøftet, og hele Kommissionen undtagen de 2 kommunistiske Medlemmer er gaaet ind for dens Opretholdelse; men samtidig foreslaar man, at den nuværende Aldersgrænse for Ansættelse i Tjenestemandstilling paa 24 Aar nedsættes til 21 Aar. Dette har, som man vil forstaa, dog ikke Betydning for de Tjenestemænd, der først indgaar i Tjenestemandstilling efter en længere Uddannelse, f. Eks. den akademiske, men for andre Tjenestemandsgupper er Ændringen af ikke uvæsentlig Betydning. Samtidig er Lønnen i Aspirantstillingen relativt forhøjet, idet Reduktionen paa henholdsvis 10 og 20 pCt. i det væsentlige er indskrænket til den pensionsgivende Del af Lønnen.

Der er indført nye Regler, hvorefter det skulde være lettere for invaliderede Personer at komme ind i Tjenestemandstilling, imod at de betaler et særligt Bidrag til Imødegaaelse af Statens forøgede Risiko for Tjenesteforsømmelser paa Grund af Sygdom, ligesom de ogsaa betaler for den forøgede Pensionsrisiko. Suspensionsreglerne i § 11 og Konstitutionsreglerne i § 12 er foreslaaet ændret noget i Tjenestemændenes Favør. I Lovens § 16, der handler om kvindelige Tjenestemænds Aflønning under Fravær i Anledning af Svangerskab eller Barnefødsel, foreslaas en principiel Ændring, saaledes at Fraværelse af de nævnte Aarsager behandles efter de sædvanlige Regler for almindelige Sygemeldinger. Der sker herefter kun Løn-nedsættelse, saafremt Tjenestemandens samlede Antal Sygedage efter Regulativets almindelige Regler vilde medføre en Lønnedsættelse. Det kommunistiske Mindretal har paa dette Punkt et Særvotum.

I en ny § 26 er der foreslaaet oprettet et Personalnævntil Behandling af saadanne Sager, hvor der af en Tjenestemand foreligger Indsigelse imod en af hans foresatte givne Paategning paa hans Ansøgning om Forfremmelse. Om dette Spørgsmaal har der været ret divergerende Meninger inden for Kommissionen, og et Mindretal paa 5 Medlemmer, derunder det kommunistiske og det konservative Partis Repræsentanter, har foreslaaet, at der oprettes et Forfremmelsesraad, i hvilket Personaleorganisationerne er repræsenteret. I mit Forslag har jeg fulgt Kommissionens Flertalsindstilling.

I § 27 er der indført en Bestemmelse,

der sikrer en passende Lønstigning ved Avancement. Reglerne gaar ud paa, at en avanceret Tjenestemand skal have en Løn-fremgang, der mindst andrager et Beløb, svarende til det sidst opnaaede Alderstillæg i den hidtidige Stilling, dog ikke ud over det første Alderstillæg i den nye Stilling. Hvis dette ikke opnaas ved selve Overgangen efter de hidtidige Regler, ydes det ham som et personligt ikke-pensionsgivende Tillæg, der bortfalder ved næste Alderstillæg.

I § 39 foreslaas indført en Regel om, at der i Tilfælde, hvor det paalægges en overordnet Tjenestemand at anvende Uniform under Tjenestens Udøvelse, hvilket kun bør ske, hvor det efter Tjenestens særlige Art er nødvendigt, ydes et Tilskud fra Staten i Forhold til en af Styrelsen fastsat Anskaffelsessum.

Et Spørgsmaal, der har voldt stor Vanskelighed inden for Kommissionen, er Sammensætningen af Statens Lønningsraad. Her er der heller ikke opnaaet Enighed, men Kommissionens overvejende Flertal, hvis Forslag jeg har fulgt, foreslaar en Udvidelse af Raadet fra 10 til 12 Medlemmer. Derved vil Rigsdagen faa Adgang til at vælge et Medlem mere end nu, altsaa i alt 5, og der tilvejebringes de nødvendige Forudsætninger for, at der ogsaa kan komme yderligere en Repræsentant for Tjenestemandorganisationerne, hvilket man gaar ud fra vil medføre, at saavel Centralorganisation I, der allerede er repræsenteret, som Centralorganisation II faar en Repræsentant i Raadet.

I Pensionsreglerne er der heller ikke foreslaaet gennemgribende Ændringer. De vigtigste gaar ud paa følgende.

Der foreslaas indført en Regel, hvorefter der ved en Tjenestemand's Fratrædelse udbetales ham de under Tjenesten i hans Lønning indeholdte Pensionsbidrag med Renter beregnet til 4 pCt. p. a.

For Enkepensionernes Vedkommende foreslaas en Del ikke uvæsentlige Ændringer. For de yngre Enker foreslaas en Reduktion af den nuværende Skala, medens til Gengæld Enker efter Tjenestemænd, der har en Pensionsalder paa over 20 Aar, faar en forhøjet Kvotient, saaledes at Enkepensioner for saadanne Enker fremtidig kan udgøre 40 pCt. af Mandens Pensionsindtægt, medens den hidtil højst har kunnet udgøre $\frac{1}{3}$; der er dog her sat som Betingelse en vis Varighed af Ægteskabet.

De nuværende Sats for Børnepensioner foreslaas forhøjet ikke uvæsentligt, og efter Forslaget vil Børnepensioner ogsaa kunne ydes som Tillæg til Egenpension,